

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1993 Nr. 72

A. TITEL

*Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan,
met Bijlagen;
Bazel, 22 maart 1989*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag en de Bijlagen zijn geplaatst in *Trb.* 1990, 12¹).

Bij proces-verbaal van correctie van 4 november 1992 zijn correcties aangebracht in de Engelse tekst van Bijlage V A en in artikel 7.

In Bijlage V A waren de nummers 20 en 21 twee maal opgenomen. De Bijlage is al juist weergegeven in *Trb.* 1990, 12. In artikel 7 dient „Paragraph 2 of Article 6” te worden vervangen door „Paragraph 1 of Article 6”.

Op 16 september 1992, na het verstrijken van de termijn van 90 dagen waarin tegen de op 10 juni 1992 voorgestelde correcties bezwaar kon worden gemaakt, heeft de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland het volgende medegedeeld:

“The United Kingdom government has no objection to the first of the above suggested amendments since this represents the correction of a typographical error rather than a substantive change. With regard to the second proposed change, however, the UK government would wish to lodge an objection on the following grounds:

- i) since the Convention was negotiated predominantly through the English language version of the draft Convention, to amend the text of this version to accord with the text of the other language versions would be to align the original version with translations, rather than vice-versa, which would appear to be more appropriate;

- ii) there is a general presumption that a legislative provision should be construed, if at all possible, so as to give it meaning and substance. If the amendment proposed by the Japanese government was to be accepted, Article 7 would confirm what is already explicit in Article 6.1 of the Convention (as read in conjunction with Article 2.13 which defines the term "the states concerned"). If, however, Article 7 remains unamended, it will continue to add to the scope of Article 6.2 and therefore retain a specific meaning;
- iii) the United Kingdom is of the view that the Basel Convention should require of Parties the maximum level of prior notification possible. In the case of a proposed movement of a consignment of hazardous waste from one Basel Party to a second Basel Party via a non-Party, we would wish the second Basel Party to send a copy of its final response regarding movement to the non-Party. Article 7, as presently worded, ensures that this takes place. The amendment proposed by the government of Japan would, however, have the effect of limiting, albeit to a small extent, the amount of prior notification by Parties to the agreement in question.

In view of these objections the government of the United Kingdom agrees to the first of the proposed adjustments of the English text, but not to the second.”.

Het Verdrag is voorts nog ondertekend voor:

Nieuw-Zeeland	18 december 1989
Ierland	19 januari 1990
Chili	31 januari 1990
India	15 maart 1990
Nigeria	15 maart 1990
de Duitse Democratische Republiek . .	19 maart 1990
Oostenrijk	19 maart 1990
China	22 maart 1990
Polen	22 maart 1990
El Salvador	22 maart 1990
de Sovjet-Unie ²⁾	22 maart 1990
Thailand	22 maart 1990
de Verenigde Staten van Amerika . . .	22 maart 1990

¹⁾ De door Mexico bij de ondertekening afgelegde verklaring was door de depositaris onvolledig doorgegeven; zij luidt ten rechte:

Mexico is signing *ad referendum* the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal because it duly protects its rights as a coastal State in the areas subject to its national jurisdiction, including the territorial sea, the exclusive economic zone and the continental shelf and, in so far as it is relevant, its airspace, and the exercise in

those areas of its legislative and administrative competence in relation to the protection and preservation of the environment, as recognized by international law and, in particular, the law of the sea.

Mexico considers that, by means of this Convention, important progress has been made in protection of the environment through the legal regulation of transboundary movements of hazardous wastes. A framework of general obligations for States parties has been established, fundamentally with a view to reducing to a minimum the generation and transboundary movement of dangerous wastes and ensuring their environmentally rational management, promoting international co-operation for those purposes, establishing co-ordination and follow-up machinery, and regulating the implementation of procedures for the peaceful settlement of disputes.

Mexico further hopes that, as an essential supplement to the standard-setting character of the Convention, a protocol will be adopted as soon as possible, establishing, in accordance with the principles and provisions of international law, appropriate procedures in the matter of responsibility and compensation for damage resulting from the transboundary movement and management of dangerous wastes. (*vertaling*)

De Regering van Italië heeft op 30 maart 1990 het volgende verklaard:

“The Governement of Italy, in expressing its objections *vis-à-vis* the declarations made, upon signature, by the Governments of Colombia, Ecuador, Mexico, Uruguay and Venezuela, as well as other declarations of similar tenor that might be made in the future, considers that no provision of this Convention should be interpreted as restricting navigational rights recognized by international law. Consequently, a State party is not obliged to notify any other State or obtain authorization from it for simple passage through the territorial sea or the exercise of freedom of navigation in the exclusive economic zone by a vessel showing its flag and carrying a cargo of hazardous wastes.

The Government of Italy declares further that it is in favour of the establishment of a global control system for the environmentally sound management of transboundary movements of hazardous wastes.”.

2) Onder de volgende verklaring:

The definition of “territory” in the Cairo Guidelines and Principles for the Environmentally Sound Management of Hazardous Wastes (UNEP Governing Council decision 14/30 of 17 June 1987) to which reference is made in the preamble to the Convention is a special formulation and cannot be used for purposes of interpreting the present Convention or any of its provisions in the light of article 31, paragraph 2, or article 32 of the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties or on any other basis. (*vertaling*)

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1990, 12. Op blz. 94 van dat Tractatenblad dient het begin van artikel 7 als volgt te worden gelezen: „Het eerste lid van artikel 6 ....”

en op blz. 104 dient in artikel 18, derde lid, de tweede regel als volgt te luiden: „wijzigingen of bijlagen bij dit Verdrag of bij enig protocol zijn onderworpen aan”.

D. PARLEMENT

Bij brieven van 12 juni 1990 (Kamerstukken II 1989/90, 21 598 (R 1395), nr. 1) is het Verdrag, met Bijlagen, in overeenstemming met artikel 91, juncto additioneel artikel XXI, eerste lid, onderdeel a, van de Grondwet op de voet van artikel 61, derde lid, van de Grondwet naar de tekst van 1972 overgelegd aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal en in overeenstemming met artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk aan de Staten van de Nederlandse Antillen en van Aruba.

De toelichtende nota die de brieven vergezelde, is ondertekend door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer J. G. M. ALDERS en de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken P. DANKERT.

De goedkeuring door de Staten-Generaal is op 16 juli 1990 verleend.

E. BEKRACHTIGING

Zie Trb. 1990, 12.

Behalve de aldaar genoemde Staat hebben nog de volgende Staten in overeenstemming met artikel 22, eerste lid, van het Verdrag een akte van bekraftiging, aanvaarding of goedkeuring nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Zwitserland	31 januari 1990
Saoedi-Arabië	7 maart 1990
Hongarije	21 maart 1990
Noorwegen ¹⁾	2 juli 1990
Frankrijk	7 januari 1991
Mexico ²⁾	22 februari 1991
Panama	22 februari 1991
Nigeria	13 maart 1991
Argentinië	27 juni 1991
Zweden	2 augustus 1991
Finland	19 november 1991
El Salvador	13 december 1991
China	17 december 1991
Uruguay	20 december 1991
Syrië	22 januari 1992
Liechtenstein	27 januari 1992
Polen ³⁾	20 maart 1992
India	24 juni 1992
Chili ⁴⁾	11 augustus 1992
Canada	28 augustus 1992
Cyprus	17 september 1992
Bahrein	15 oktober 1992

de Verenigde Arabische Emiraten . . . . . 17 november 1992
 Oostenrijk . . . . . 12 januari 1993
 het Koninkrijk der Nederlanden . . . . . 16 april 1993
 (voor Nederland)

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

"Norway accepts the binding means of settling disputes set out in Article 20, paragraphs 3 (a) and (b), of the Convention, by (a) submission of the dispute to the International Court of Justice and/or (b) arbitration in accordance with the procedures set out in Annex VI."

²⁾ Onder bevestiging van de bij ondertekening aangelegde verklaring.

³⁾ Onder de volgende verklaring:

With respect to article 20, paragraph 2, of the Convention, the Polish Republic declares that it recognizes submission to arbitration in accordance with the procedures and under the conditions set out in Annex VI to the Convention, as compulsory *ipso facto*. (*vertaling*)

⁴⁾ Onder de volgende verklaring:

The Government of Chile considers that the provisions of this Convention are in full accordance with the principles underlying the set of recommendations adopted by this country through the system of consultations provided for in article IX of the Antarctic Treaty. They also help to consolidate and expand the legal regime that Chile has established through various international instruments on the control of transboundary movements of hazardous wastes and their disposal, whose scope of application covers both the continental territory of the Republic and its area of jurisdiction situated south of latitude 60°S, in accordance with the provisions of article 4, paragraph 6, of the present Convention. (*vertaling*)

F. TOETREDING

De volgende Staten hebben in overeenstemming met artikel 23, eerste lid, een akte van toetreding nedergelegd bij de Secretaris-Geneeraal van de Verenigde Naties:

Roemenië ¹⁾	27 februari 1991
Tsjechoslowakije	24 juli 1991
Australië	5 februari 1992
Letland	14 april 1992
Maldiven	28 april 1992
Estland	21 juli 1992
Bahamas	12 augustus 1992
Sri Lanka	28 augustus 1992
Monaco	31 augustus 1992
Brazilië	1 oktober 1992
Senegal	10 november 1992
Mauritius	24 november 1992
Iran	5 januari 1993

Egypte . . . . . 8 januari 1993

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

In conformity with article 26, paragraph 2, of the Convention, Romania declares that the import and the disposal on its national territory of hazardous wastes and other wastes can take place only with the prior approval of the competent Romanian authorities. (*vertaling*)

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 25, eerste lid, op 5 mei 1992 in werking getreden.

Voor iedere Staat of organisatie voor politieke en/of economische integratie die dit Verdrag bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt, formeel bevestigt of er toe toetreedt na 5 februari 1992, treedt het Verdrag ingevolge artikel 25, tweede lid, in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging van de desbetreffende akte.

Het Verdrag zal ingevolge artikel 25, tweede lid, op 15 juli 1993 voor het *Koninkrijk der Nederlanden* (voor Nederland) in werking treden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1990, 12.

Voor het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest van de Verenigde Naties zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1992, 101.

Uitgegeven de *twintigste* mei 1993.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. H. KOOIJMANS